

Κατηγορίες Διαγωνισμού

- ★ Τραγούδι
- ★ Βίντεο
- ★ Δημιουργική κατασκευή
- ★ Δημιουργική γραφή – δοκίμιο
- ★ Σχεδίασε το Αστέρι σου

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

2ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΒΟΥΛΑΣ

Μικρέ μου ήρωα ... Make a wish

*Κάνε μια ευχή, πριν σβήσεις το κερί μου ψιθύρισαν στο αυτί.
Και σκέφτηκα γοργά τι ωραίο θα ήταν, να γνώριζα έναν ήρωα από κοντά.
Έναν ήρωα από τα παραμύθια τα παιδικά ή έναν σούπερ ήρωα από τα κόμικς τα εφηβικά.
Τα μάτια έκλεισα και περίμενα καρτερικά.
Ο ήρωάς μου ήρθε ζωντανά να με αντικρύσει.
Χωρίς μαλλιά, με δέρμα χλωμό και χαμόγελο κρυμμένο μέσα από της μάσκας το λευκό.
Είχε δυνάμεις πιο πολλές από όσες βάζει ο νους μας.
Υπομονή, πίστη, αγάπη, δύναμη και ανδρεία.
Και ο ήρωάς μου έδινε σε όλους μας τα όπλα ... Να πολεμήσουμε μαζί, να διώξουμε τον φόβο, να ονειρευτούμε αγκαλιά, να φτιάξουμε
ένα καλύτερο μέλλον.*

*Και τότε κατάλαβα καλά πως οι ήρωες δεν είναι στην οθόνη. Είναι αυτοί που δεν το βάζουν κάτω στη ζωή, που πίσω από το δάκρυ
βλέπεις το χαμόγελό τους.
Η κάθε τους μέρα μια καινούργια αρχή.
Και η πίστη τους καθημερινή προσευχή.
Σε εσένα, μικρέ μου ήρωα, εύχομαι:
Πάντα να πολεμάς με την ψυχή, να ονειρεύεσαι με την καρδιά και να γίνεις γρήγορα καλά !!!*

Και το κεράκι έσβησα ...

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

2ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΜΟΣΧΑΤΟΥ

Φιλανθρωπία: Ένα χέρι βοήθειας

Η μεγαλύτερη αρετή που διαθέτει κάθε άνθρωπος είναι η αγάπη για τον συνάνθρωπο και ο εθελοντισμός . Αυτή αποτελεί το κλειδί για την εσωτερική γαλήνη του ανθρώπου που την προσφέρει αλλά και ένα χέρι βοήθειας για εκείνον που τη δέχεται. Στην καρδιά της φιλανθρωπίας βρίσκεται η αληθινή επιθυμία να βοηθήσουμε τους συνανθρώπους μας ενώ ο εθελοντισμός αξιοποιεί τον χρόνο και τα υλικά αγαθά με σκοπό την δημιουργία μιας αλληλέγγυας κοινωνίας και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Η φιλανθρωπία και ο εθελοντισμός είναι ένας τρόπος έκφρασης αλτρουϊσμού και ανθρωπίνης καλοσύνης. Υπάρχουν ποικίλες μορφές εθελοντισμού οι οποίες είναι προσιτές για όλους. Ο κάθε ένας από εμάς μπορεί να προσφέρει προς τους ευάλωτους ανθρώπους υλικά αγαθά όπως, χρήματα, φαγητό, είδη πρώτης ανάγκης και ρούχα. Βέβαια, αυτά δεν είναι τα μόνα που μπορούμε να προσφέρουμε, ούτε και τα πιο σημαντικά, όλοι μπορούμε να δώσουμε και πνευματικά αγαθά για παράδειγμα, χαρά, ψυχαγωγία και εκπαίδευση.

Συχνά η φιλανθρωπία και ο εθελοντισμός αποτελούν τα θεμέλια για θετική αλλαγή και επίλυση σημαντικών κοινωνικών προβλημάτων. Προσφέροντας τον χρόνο και μέρος των αγαθών μας μπορούμε να οδηγηθούμε προς ένα κόσμο δικαιότερο και καλύτερο για όλους. Μέσω της διαδικασίας αυτής ευαισθητοποιούμαστε και αναπτύσσουμε ενσυναίσθηση μπαίνοντας στη θέση του άλλου. Συγκεκριμένα, όταν είμαστε όλοι ισότιμοι και δεν γίνονται διακρίσεις ανάμεσά μας μόνο τότε θα ζούμε σε μία ιδανική κοινωνία χωρίς φαινόμενα ρατσισμού, φτώχειας, ανεργίας και πείνας.

Συμπεραίνοντας, η φιλανθρωπία και ο εθελοντισμός δεν αποτελούν μόνο πράξεις αλλά αναδεικνύουν το ποιόν του καθενός αντικατοπτρίζοντας τις αξίες και την ηθική του. Έτσι, είναι επιλογή μας να δημιουργήσουμε μία κοινωνία που θα βασίζεται στην αγάπη για τον συνάνθρωπο και την αλληλεγγύη.

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

2ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΕΑΠΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αστέρια ελπίδας και φιλίας

Σ' ένα ψυχρό δωμάτιο νοσοκομείου ένα παιδί, κοιτώντας έξω από το παράθυρο, αναρωτιέται:

«Γιατί σ' εμένα; Τι έκανα για να το αξίζω αυτό; Γιατί να μην μπορώ να ζήσω όπως τα άλλα παιδιά, να γελάω, να παίζω, να διασκεδάζω, χωρίς τον φόβο ότι μπορεί να...»

Παρατηρεί τον ουρανό και τον ήλιο στο βάθος, μα νιώθει σα να έχει σβήσει κάτι μέσα του... Ο πόνος τον συνθλίβει, τον εγκλωβίζει, και το δωμάτιο γεμίζει σκοτάδι. Του λένε να είναι δυνατός, αλλά δε βλέπει τον δρόμο προς το φως...

Μερικές φορές όμως επισκέπτεται την καρδιά του ένα όνειρο με χρώμα φωτεινό: «Αν μπορούσα να κάνω μια ευχή, θα ήθελα... Να μπορούσα...»

Σε κάποιο άλλο μέρος της γης ένα άλλο παιδί προβληματίζεται:

«Μας είπαν στο σχολείο για το «Make a wish», που βοηθά παιδιά με σοβαρές αρρώστιες να πραγματοποιήσουν μια ευχή τους. Αναλογίστηκα τι δυσκολίες περνούν και θέλω να τους δώσω την αγάπη μου. Συνειδητοποίησα πως οι ευχές αυτών των παιδιών εξαρτώνται από εμάς. Μεγάλη ευθύνη, μεγάλη επιλογή...»

Έτσι αποφάσισα να αγοράσω ένα «αστέρι ευχής». Ποιος είπε ότι τ' αστέρια είναι στο διάστημα; Τα αστέρια της ευχής και της ελπίδας πηγάζουν από μέσα μας και λάμπουν σε κάθε προσφορά αγάπης για τους συνανθρώπους μας!

Αν όλοι αγοράσουμε έστω από ένα αστέρι, θα καταφέρουμε να φωτίσουμε τον σκοτεινό ουρανό της αρρώστιας που

φαντάζει απέραντος. Καθένας μας βάζει ένα μικρό μα γερό στήριγμα στον αγώνα ζωής αυτών των παιδιών, φωτίζοντας τον δρόμο που το όνειρό τους βγαίνει αληθινό. Με τη συλλογική προσπάθεια κρατάμε δυνατή τη φλόγα της ζωής στους φίλους μας, μηνώντας τους ότι δεν είναι μόνοι.»

Έτσι, λοιπόν, η πόρτα στο δωμάτιο του πόνου χτυπά. Το παιδί την ανοίγει.

«Τώρα το φως της ελπίδας με κατακλύζει. Δε νιώθω μοναξιά, έχω φίλους να με σκέφτονται. Και νιώθω πιο ελεύθερος. Μπορώ...»

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

4ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΞΑΝΘΗΣ

Αν μπορούσατε να κάνετε μια ευχή τι θα επιλέγατε; Χρήματα; Αιώνια ζωή; Την κυριαρχία όλου του κόσμου; Παγκόσμια ειρήνη; Για τους περισσότερους ανθρώπους η απάντηση θα ήταν ένα από αυτά. Αν όμως οι καταστάσεις στη ζωή σας άλλαζαν... αν η ευχή αυτή ήταν η τελευταία σας; Αν πιστεύατε πως η υπόλοιπη ζωή σας θα ήταν αμαυρωμένη χωρίς τρόπο να ζήσετε πραγματικά; Διότι, για να νιώσει κάποιος πεθαμένος, δεν χρειάζεται να έχει πεθάνει πραγματικά.

Και τώρα σκεφτείτε πως είστε ένα παιδί του οποίου η ζωή μόλις ξεκίνησε και ενώ πιστεύατε πως τα είχατε όλα μπροστά σας, τελικά δεν έχει μείνει τίποτα. Ότι τα σχέδια για το μέλλον σας πλέον είναι άχρηστα, εξαιτίας κάποιας

αρρώστιας για την οποία σας ενημέρωσε η μαμά σας ένα βράδυ, λέγοντας πως απλά θα πρέπει να ξαναπάτε στον γιατρό για ένα δεύτερο έλεγχο, πως δεν είναι κάτι σημαντικό... Η ευχή σας θα άλλαζε, έτσι δεν είναι; Τι θα θέλατε; Ένα ταξίδι στη Ντίσνεϊλαντ, μήπως; Ή μια ζωντανή συναυλία του αγαπημένου σας συγκροτήματος; Ένα κουταβάκι;

Θα επιλέγατε κάτι που έχει σημασία για εσάς, κάτι με το οποίο θα μπορούσατε να γεμίσετε την υπόλοιπη ζωή σας με αναμνήσεις και με αυτές τι μικρές στιγμές από τις οποίες πολλοί θα έλεγαν πως αποτελείται η ζωή. Έχετε όμως κάποιο τρόπο να κάνετε αυτή την ευχή; Δεν υπάρχουν τζίνι που θα μπορούσαν να μας βοηθήσουν να εκπληρώσουμε κάποια ευχή, όπως στα παραμύθια. Υπάρχουν όμως οι άνθρωποι. Οι άνθρωποι που ενώ πνιγόμαστε, θα μας δώσουν το χέρι τους. Θα προσπαθήσει κάποιος να

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

4ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΞΑΝΘΗΣ

εκπληρώσει την ευχή σας; Όχι όλοι. Υπάρχουν όμως άνθρωποι που προσπαθούν με κάθε τρόπο να εκπληρώσουν την ευχή των παιδιών που την έχουν ανάγκη. Έχουν δημιουργήσει το Make a Wish για τον σκοπό αυτό. Έχουν κοπιάσει για τον σκοπό αυτό. Η ερώτηση είναι.... Εσύ θα τους βοηθήσεις;

B3

Ο σκούφος μου...

Μένουμε σε ένα μικρό αλλά ζεστό σπιτάκι κοντά στο κέντρο της πόλης και εκείνη τη μέρα ετοιμάζαμε ένα ξεχωριστό γιορτινό τραπέζι. Επιτέλους, μετά από 63 ημέρες ο κύριος με την άσπρη ρόμπα και τα περίεργα ακουστικά

γύρω από τον λαιμό του μου επέτρεψε να πάω στο σπιτάκι μου για λίγες ημέρες λόγω Χριστουγέννων.

Το απόγευμα εκείνης της μέρας η μαμά, η θεία και η γιαγιά μάς ετοίμαζαν ένα ξεχωριστό γεύμα, ενώ ο μπαμπάς και ο παππούς έπαιζαν τάβλι. Εγώ έπαιζα κυνηγητό με τον μεγάλο μου αδελφό και κάθε λίγο ακουγόταν η φωνή της μαμάς να λέει «Χριστινάκι μου, βάλε τον σκούφο σου....». Εγώ όμως δεν την άκουγα, δεν μπορούσα να σκεφτώ ότι από όπου περνούσα άφηνα πίσω μου τα μαλλάκια μου, ήταν βλέπεις και το παιχνίδι...

Καθίσαμε όλοι στο τραπέζι και απολαύσαμε τις λιχουδιές που είχαν ετοιμαστεί, χωρίς φυσικά να λείπει η γαλοπούλα της γιαγιάς! Τελειώνοντας το φαγητό, οι γονείς μάς θύμισαν πως ήρθε η ώρα για ύπνο. Εγώ επέμενα να ανοίξουμε πρώτα τα δώρα, επειδή την επόμενη μέρα πρωί πρωί θα έπρεπε να επιστρέψω πίσω στο λευκό μου

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

4ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΞΑΝΘΗΣ

δωμάτιο για να συνεχίσω τις χημειοθεραπείες, και ίσως δεν προλάβαινα να ανοίξω τα δωράκια μου....

Οι γονείς μου δεν μου χάλασαν το χατίρι και ανοίξαμε τα δώρα, μιας και κατ' εξαίρεση ο Αη-Βασίλης φέτος μάς τα έφερε «νωρίτερα». Η έκπληξή μου ήταν τεράστια, όταν δίπλα στα άλλα μικρά δωράκια είδα ένα τεράστιο κουτί που έγραφε πάνω Make a Wish. Το ξετύλιξα με μεγάλο ενθουσιασμό και τότε αντίκρισα ένα τεράστιο αρμόνο, ό,τι ακριβώς ήθελα για να περνάω ευχάριστα τον χρόνο μου στις ατέλειωτες ώρες μοναξιάς και τους ψυχρούς τοίχους του νοσοκομειακού άσπρου δωματίου μου.

Τελειώνοντας την όμορφη γιορτή, ο αδελφός μου με ρώτησε «Ποιο ήταν το καλύτερο δώρο που πήρες φέτος;» και απάντησα «Η αγάπη ...».

B3

Η Επιθυμία

Η Ελένη ήταν ένα εξαιρετικό παιδί, γεμάτο ζωή και γέλιο, παρά τις προκλήσεις που αντιμετώπιζε. Στην ηλικία των επτά ετών, διαγνώστηκε με μια σπάνια ασθένεια που την ανάγκασε να εισαχθεί στο νοσοκομείο. Με τον καιρό, το μέρος αυτό έγινε το μόνιμο σπίτι της.

Κάποια μέρα, μια εθελόντρια από το Ίδρυμα Make-A-Wish εξήγησε ότι ήταν εκεί για να βοηθήσει στην εκπλήρωση μιας επιθυμίας των παιδιών που νοσηλεύονταν στο νοσοκομείο, όποια κι αν ήταν αυτή. Η Ελένη δεν ήθελε τίποτα για τον εαυτό της. Αντίθετα, ήθελε να σκορπίσει ευτυχία και ζεστασιά στους άλλους. Ήθελε να δημιουργήσει έναν μαγικό κήπο στην αυλή του νοσοκομείου, ένα μέρος

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

4ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΞΑΝΘΗΣ

όπου τα παιδιά θα μπορούσαν να ξεφύγουν και να βρουν παρηγοριά στην ομορφιά της φύσης.

Η ομάδα του Make-A-Wish και το προσωπικό του νοσοκομείου κινητοποιήθηκαν, για να κάνουν το όνειρο της Ελένης πραγματικότητα. Τοπικές επιχειρήσεις πρόσφεραν φυτά, λουλούδια και είδη κηπουρικής, ενώ εθελοντές εργάστηκαν ακούραστα για να μετατρέψουν την αυλή σε μια ζωντανή όαση. Η αυλή του νοσοκομείου ήταν πλέον ένα εντυπωσιακά πολύχρωμο μέρος, γεμάτο με τα υπέροχα αρώματα των ανθισμένων λουλουδιών. Υπήρχαν εκεί πέτρινα μονοπάτια, χρωματιστά ξύλινα παγκάκια, ακόμη και μια μικρή λιμνούλα με παιχνιδιάρικα ψάρια που κολυμπούσαν ξέγνοιαστα.

Τα παιδιά από την παιδιατρική πτέρυγα μπήκαν στον κήπο, με τα πρόσωπά τους να φωτίζονται από δέος και χαρά. Καθώς άλλαζαν οι εποχές, άλλαζε και ο κήπος. Τα

παιδιά φύτευαν σπόρους, τους έβλεπαν να φυτρώνουν και θαύμαζαν τα θαύματα της φύσης. Η αυλή έγινε χώρος γέλιου, φιλίας και θεραπείας. Μικροί και μεγάλοι χαίρονταν να βρίσκονται στον κήπο αυτόν. Το ίδιο και η Ελένη, της οποίας όμως η υγεία συνέχισε να επιδεινώνεται.

Μια μέρα, καθώς ο ήλιος έδυε, η Ελένη στην αυλή του νοσοκομείου, περιτριγυρισμένη από την αγάπη της οικογένειάς της, των γιατρών και των υπόλοιπων παιδιών, έκλεισε τα μάτια και τους αποχαιρέτησε όλους...

B2

Έχεις σκεφτεί ποτέ;

Έχεις σκεφτεί ποτέ πώς θα ήταν να εκπληρώσεις τα όνειρα ενός παιδιού; Δυστυχώς, δεν είμαστε όλοι πλούσιοι.

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

4ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΞΑΝΘΗΣ

Αλλά υπάρχουν παντού τριγύρω μας παιδιά που ίσως δεν τα προσέχουμε και χρειάζονται τη μικρή μας στήριξη και την ελάχιστη βοήθειά μας, για να εκπληρώσουν ένα όνειρό τους.

Είναι μικρά παιδιά, που θα μπορούσαν να είναι κι αυτά χαρούμενα

όπως τα υπόλοιπα, μόνο που τους κρατάει πίσω μια δύσκολη αρρώστια. Δεν θα ήταν κρίμα, λοιπόν, να μην τα βοηθήσουμε να αποκτήσουν κάτι ελάχιστο, για να χαρούν λίγο και να συνεχίσουν να παλεύουν κι αυτά για το πολύτιμο δώρο της ζωής τους;

Δημιούργησε στο μυαλό σου την εικόνα πώς θα ήταν να έβλεπες ένα παιδί που έχει δυσκολίες, να εκπληρώνει τα όνειρά του και να ζει για κάποιες στιγμές αυτό που πάντα ήθελε!

Είναι πολύ σημαντικό να βοηθάμε και να πιστεύουμε σε ένα παιδικό χαμόγελο που εμείς θα το έχουμε δημιουργήσει!

Μπορεί να μη γίνουμε πλουσιότεροι σε υλικά αγαθά, ούτε να κερδίσουμε κάποιο βραβείο, αλλά θα πλουτίσουμε από ικανοποίηση, μόλις εκπληρώσουμε το όνειρο ενός παιδιού που χρειάζεται τη βοήθειά μας.

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

5ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΥΟΣΜΟΥ

Το γερό μαστούνι

Μια μέρα ένας ηλικιωμένος μετακόμισε σε μια περιοχή. Σε αυτήν τη γειτονιά ήταν μια γνωστή παρέα παιδιών, πολλών ατόμων, περίπου επτά. Αυτή η παρέα δεν ήταν τόσο καλή διότι κοροΐδευαν και έβριζαν τους άλλους. Ο ηλικιωμένος έβγαινε μέρα παρά μέρα για μικρά αναγκαία ψώνια. Η παρέα αυτή μόλις τον έβλεπαν τον κοροΐδευαν για το μαστούνι του και για τη δυσκολία του στο περπάτημα. Με τον καιρό πέρασαν περίπου δύο χρόνια και δε σταματούσαν να τον κοροΐδεύουν. Όμως ο ηλικιωμένος δεν τους έλεγε κάτι και συνέχιζε το δρόμο του.

Μια μέρα ένα από τα παιδιά της παρέας έπαθε ένα τροχαίο περιστατικό και του στοίχισε τα πόδια του... Από τότε δυσκολευόταν πολύ να περπατήσει. Η παρέα του μόλις το έμαθε τρώμαζαν πολύ και πήγαν να τον δουν. Από τότε τον φροντίζουν πολύ και το παίρνουν μαζί τους βόλτα ...με δυσκολία όμως.

Ο ηλικιωμένος περνούσε από εκεί και δεν τους έβλεπε εδώ και μια εβδομάδα. Παραξενεύτηκε πολύ που δεν τους έβλεπε και υπέθεσε ότι άλλαξαν στέκι.

Όμως μετά από δύο ημέρες τους είδε στο ίδιο σημείο και η προσοχή του πήγε σε αυτό το παιδί. Πήγε να το ρωτήσει τι του συνέβαινε και το παιδί του είπε «σας ζητώ χίλια συγνώμη γι αυτά που σας έλεγα... λέγαμε» και εννοούσε τον ίδιο και την παρέα του. Ο ηλικιωμένος του είπε δεν πειράζει ...από τα λάθη μαθαίνουμε. Και μετά είπε στο παιδί «δώσε μου το μαστούνι σου...». Το παιδί του το έδωσε και ο ηλικιωμένος του είπε «πάρε το δικό μου ... θα σε κάνει πιο δυνατό!!!».

Μετά από μια εβδομάδα η παρέα δεν τον έβλεπε πια και πήγαν να ρωτήσουν τη γειτονιά τι είχε γίνει. Ένας ανθοπώλης τους είπε... ότι δυστυχώς πέθανε... Το παιδί άρχισε να κλαίει πολύ και η υπόλοιπη παρέα στενοχωρήθηκε πάρα πολύ. Έτσι πήραν το μάθημα τους να μην κοροΐδεύουν ανθρώπους που δε ξέρουν και να μην τους κρίνουν εξωτερικά.....

Επιμύθιο

Αμα ψάξεις αρκετά ... ΓΣΩΣ...και το βρεις...

Κάπου κρύβεται καιρό...

Η αγάπη θα φανεί...

Ψάξε ψάξε αρκετά μάλλον θα τα καταφέρεις ...

Κοίτα κάτω απο το κρεβάτι , κάτω απο το γλυκό το χάδι!

Φόβος το τρυγουρίζει ... μαζεμένο στη γωνιά...

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

6ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Σχολείο : 6^ο Ημερήσιο Γυμνάσιο Ζωγράφου – Τάξη : Β' Γυμνασίου

Ο Φιλανθρωπικός Οργανισμός «Make – A – Wish Κάνε – Μια – Ευχή Ελλάδος»

Ο Μη Κυβερνητικός και Φιλανθρωπικός Οργανισμός «Make – A – Wish (Κάνε – Μια – Ευχή Ελλάδος)» εκπληρώνει κάθε χρόνο ευχές και επιθυμίες παιδιών, τα οποία πάσχουν από σοβαρές, κρίσιμες και επικίνδυνες ασθένειες. Οι συνθήκες της ζωής των παιδιών αυτών τα απομακρύνουν από τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Τα απομακρύνουν από το συντροφικό κατοικίδιο που τόσο πολύ αγαπούν. Δεν τα επιτρέπουν να παρακαλουθήσουν το αγαπημένο τους κινούμενο σχέδιο. Δεν τα επιτρέπουν να παίξουν με το αγαπημένο παιχνίδι τους. Δεν τα επιτρέπουν να έλθουν σε επαφή με τον κόσμο και το φυσικό περιβάλλον. Έτσι, τα δικαιώματα και η ελευθερία των παιδιών αυτών περιορίζονται συνεχώς από έναν μεγάλο εχθρό. Από έναν εχθρό, ο οποίος προσπαθεί, κάθε λεπτό, να τα τρομοκρατήσει. Από έναν εχθρό, ο οποίος επιχειρεί να φοβίσει τους κοντινούς τους ανθρώπους. Από έναν εχθρό, ο οποίος, με κάθε τρόπο, τα απειλεί. Επομένως, η συγκεκριμένη οργάνωση πιστεύει πως μια ευχή αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του ταξιδιού της αποθεραπείας ενός παιδιού και δεσμεύεται να την εκπληρώσει, με αποτέλεσμα να νικήσει το φόβο του και να του δίνει όπλα όπως η Χαρά, η Δύναμη και, κυρίως, η Ελπίδα, προκειμένου να συνεχίζει. Επιπλέον, καταβάλλει την μεγάλη προσπάθεια να αποδείξει πως εκπληρώνοντας μια ευχή ενός παιδιού το οποίο πάσχει από μια επιβλαβή ασθένεια, του προσφέρεται η συναισθηματική δύναμη που χρειάζεται, προκειμένου να συνεχίσει να αγωνίζεται για τη ζωή και του γίνεται ο λόγος να πιστέψει πως όλα μπορούν να συμβούν, ακόμα και το πιο σπουδαίο, ενώ παράλληλα βρίσκει έναν «μαγικό» τρόπο να το πραγματοποιήσει, σκορπώντας με αυτόν τον τρόπο απλόχερα το χαμόγελο σε αυτό και στην οικογένειά του. Δεκάδες χιλιάδες εθελοντές, χορηγοί, υποστηρικτές και εργαζόμενοι, σύσσωμοι, εκπληρώνουν κάθε ημέρα ευχές παιδιών και εφήβων. Πάντοτε, με γνώμονα την έμφαση και την αφοσίωση στο παιδί, τη δύναμη της κοινότητας, την ακεραιότητα και την καινοτομία, προσπαθούν να προσφέρουν σε κάθε παιδί τη μεταμορφωτική δύναμη μίας ευχής.

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

7ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΒΑΛΑΣ

Ένας διάλογος ψυχής

Καθόμουν ξαπλωμένος στο κρεβάτι και κοιτούσα έξω από το παράθυρο. Έτσι είχα κάνει, όταν ο γιατρός μας ανακοίνωσε τι έχω. Κοιτάζοντας έξω, ήταν λες κι ο κόσμος φαινόταν πιο όμορφος.

Έφυγα από το σπίτι και είμαι πλέον σε μία κλινική. Πάλι καλά, έχω γνωρίσει και μία κοπέλα, κάνουμε καλή παρέα, την Ελίζα. Είναι καθηλωμένη σε αναπηρικό καροτσάκι και δεν μπορεί να κουνήσει τα κάτω μέλη. Όταν γνωριστήκαμε για τα καλά, τη ρώτησα:

-Δεν σε πειράζει που οι άλλοι σε κοιτάνε περίεργα;

-Άκου, ο κόσμος πάντα κάτι θα λέει. Μη δίνεις σημασία. Έχω επιλέξει να μην τον ακούω και να ακολουθώ τα όνειρά μου.

-Δηλαδή μέσα από τα όνειρα επιβιώνεις;

-Όχι, μέσα από τα όνειρα ζεις. Το να ζεις έχει τεράστια διαφορά από το να επιβιώνεις. Όταν επιβιώνεις σημαίνει ότι η ζωή καταγράφει την παρουσία σου και απλώς υπάρχεις. Το να ζεις είναι κάτι όμορφο: καταλαβαίνεις και νιώθεις κάθε λεπτό που περνά.

-Δεν ξέρω πώς εσύ αντέχεις αλλά εγώ θέλω να τα παρατήσω. Νιώθω ότι η αρρώστια είναι πιο δυνατή από μένα.

-Άκου, μερικές φορές κάνουν τη εμφάνισή τους κάποιες δυσκολίες στη ζωή μας. Αυτό δε σημαίνει πως τα παρατάμε. Μη χάνεις την πίστη σου στη ζωή. Όσο πολεμάς, δεν μπορείς να ηττηθείς. Ακόμα και αν ξέρεις ότι πρέπει να φύγεις, πολεμάς μέχρι την τελευταία στιγμή.

-Εντάξει, αρκεί να πολεμήσουμε μαζί στον αγώνα αυτό.

-Φυσικά, αυτή θα είναι η κρυφή μας υπόσχεση. Θέλω να μου υποσχεθείς και κάτι τελευταίο. Δεν θέλω να πάψεις να έχεις όνειρα. Χωρίς όνειρα, δεν υπάρχει ελπίδα και χωρίς ελπίδα, δεν υπάρχει ζωή. Αλλά ούτε και να φοβάσαι γιατί ο φόβος μαυρίζει την ψυχή σου.

-Εντάξει, στο υπόσχομαι.

-Α, και κάτι τελευταίο...μου υπόσχεσαι ότι δε θα με ξεχάσεις;

-Υπόσχομαι ότι θα σε θυμάμαι ως την καλύτερη μου φίλη.

Το επόμενο πρωί μας βρήκε αγκαλιασμένους να ονειρευόμαστε.

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

8ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Μια δεύτερη ευκαιρία

Να ταν οι μέρες λαμπερές
σαν του ουρανού τις φλόγες.

Μες τα Χριστούγεννα
να σηκωθώ χωρίς τις ρόδες.

Να πω τα κάλαντα
μες του χωριού τις πόρτες.

Να με δει η μάνα
να περπατώ με γόβες.

Μια ευχή για τα Χριστούγεννα να γίνει
κανένα από τα παιδιά να μη με ξανακρίνει.
Κάνω μια ευχή στην Παναγιά δύναμη να δίνει
κανένα από τα παιδιά σαν εμένα να μη μείνει.

Τα πράγματα είναι δύσκολα
να περπατάς με ρόδες.
Τα χέρια να ματώνουν εύκολα
σαν αγκομαχάς στις ανηφόρες.

Θέλω να' μαι χωρίς πόνο στην καρδιά
μαζί όλα τα παιδιά να απλώσουμε τα χέρια ψηλά.
Να φέρουμε ένα αστέρι πιο κοντά
για να γίνουμε όλοι μια γροθιά.

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

9ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Η ΕΛΠΙΔΑ ΔΕΝ ΑΓΟΡΑΖΕΤΑΙ, ΧΑΡΙΖΕΤΑΙ...

Είμαι η Άννα, νοσηλεύτρια σε ογκολογική κλινική παιδών. Στη δουλειά μου, από πολύ νωρίς, έμαθα να αποστασιοποιούμαι συναισθηματικά και να βλέπω εντελώς επαγγελματικά ασθενείς και συνοδούς -ή τουλάχιστον να προσπαθώ...- Γιατί, όπως καταλαβαίνετε, δεν είναι πάντα εύκολο να μένεις ασυγκίνητος στο δράμα ενός παιδιού που, στην πιο τρυφερή ηλικία, καλείται να ανέβει έναν Γολγοθά χωρίς να ξέρει ποιο θα είναι το τέλος. Δεν είναι πάντα εύκολο να μένεις αμέτοχος βλέποντας μια μάνα να παλεύει με την αγωνία για «το αύριο του παιδιού της». Υπάρχουν όμως και μαγικές στιγμές σε αυτήν

τη δύσκολη διαδρομή. Είναι οι στιγμές που βλέπεις στα παιδικά προσωπάκια έναν σωρό ευχάριστα συναισθήματα: έκπληξη, χαρά, ευτυχία μα, πάνω από όλα, ελπίδα. Αυτό συμβαίνει κάθε φορά που το “Κάνε Μια Ευχή” πραγματοποιεί την ευχή κάποιου από αυτά τα παιδιά. Οι άνθρωποι αυτοί είναι εξαιρετικά πολύτιμοι, δημιουργούν την ελπίδα εκεί που δεν υπάρχει και χαρίζουν απλόχερα χαρούμενες και ευτυχισμένες αναμνήσεις, όταν αυτές μοιάζουν μακρινά όνειρα. **Επιβάλλεται** όλοι να βοηθήσουμε το έργο τους με όποιον τρόπο μπορούμε. Η ελπίδα δεν αγοράζεται, μπορούμε όμως να την κάνουμε δώρο...

Άννα Χ.

Νοσηλεύτρια στην Ογκολογική Μονάδα του Νοσοκομείου Παιδών [...]

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

ST' CATHERINES BRITISH SCHOOL

Upon the grass, beneath the blue sky,

We close our eyes to dream.

We wish for health and peace,

We wish for happy kids.

We wish for friends who laugh and play,

To share adventures every day.

To build castles in the sand so nice,

And watch the waves with a big smile.

We wish for kindness, big and small,

To spread like colourful sunshine.

To heal the hurt, to dry the tears,

And fill the world with endless cheers.

MAKE-A-WISH, let it be heard,

In every positive and warm word,

In a world where dreams exist,

Lies the magic of the MAKE-A-WISH.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

— ανα και — ανα

- Αγόρι μόνο στο παρκάκι
- βλέμμα θλιμένο σκεπτικό
- ήθελε να παίξει με χαρά
- αλλά δεν μπορούσε γιατί
- ένιωθε μονοξία.
- Ηρθε ένα κοριτσάκι να
- παίξουν με χαρά γινανε
- φιλαράκια και παίξανε αγκαλιά
- Αστέρι μόνο και γλυκό
- ψάχνει φίλο καλό
- να παίξουν μαζί με χαρά
- Ξανά και Ξανά.

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΒΡΟΝΤΑΔΟΥ ΧΙΟΥ

Χίος Μάρτιος 2024

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Συχνά απευθύνομαι σε εσένα για να σου μιλήσω για την καθημερινότητά μου, για να σου περιγράψω τα προβλήματά μου και για να εκφράσω τις σκέψεις μου και τους προβληματισμούς μου για αυτό που συμβαίνει.

Αυτή τη φορά απευθύνομαι σε εσένα για κάτι που από τη στιγμή που το έμαθα με στεναχώρησε βαθύτατα αλλά κα με προβληματίσει. Ένα παιδί από το σχολείο μας μάθαμε ότι πάσχει από καρκίνο και ότι πρέπει να κάνει ειδική θεραπεία για να το καταπολεμήσει. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να σταματήσει το σχολείο και θα φύγει από το νησί για να θεραπευτεί.

Προσπάθησα να μπω στη θέση του να σκεφτώ τι περνάει και πως άραγε ένιωσε όταν για πρώτη φορά του ανακοινώθηκε η διάγνωσή του με καρκίνο. Σίγουρα η αρχική του αντίδραση θα ήταν έντονη. Θα ένιωσε απελπισία, ότι η ζωή του αλλάζει ριζικά, ότι δεν θα μπορεί να ζήσει φυσιολογικά όπως τα άλλα παιδιά της ηλικίας του.

Παρ' όλα αυτά όταν το είδα στο σχολείο είχε μία δύναμη στα μάτια του. Αμέσως με έκανε να αναρωτηθώ πως τα καταφέρνει και δεν το βάζει κάτω. Η απάντησή του ήταν τόσο προφανής, είχε όλη τη ζωή μπροστά του, δεν το έβαζε κάτω και θα έδινε τη μάχη του για να βγει νικητής.

Αυτά τα παιδιά χρειάζονται θάρρος και τόλμη για να συνεχίσουν και να αναμετριούνται στα ίσα με αυτόν τον άορατο εχθρό. Όμως το κουράγιο τους αποδυναμώνει τον φόβο και ενισχύει τον αγώνα για ζωή. Σ' αυτόν το σκληρό αγώνα εκτός από την οικογένειά τους και τους δικούς τους ανθρώπους έχουν δίπλα τους και έναν οργανισμό που τους δίνει θάρρος να συνεχίσουν. Το <<Make a wish>> προσφέρει χαρά και χαμόγελο σε αυτούς τους μικρούς μαχητές, πραγματοποιώντας τους ευχές.

Η δική μου ευχή είναι να μην υπάρξουν ξανά παιδικά χαμόγελα που σβήνουν εξαιτίας του καρκίνου. Μακάρι να ευαισθητοποιηθούμε όλοι σχετικά με αυτό το θέμα και να βοηθήσουμε αυτά τα χαμόγελα να λάμπουν ξανά. Εξάλλου τίποτα δεν μπορεί να γίνει αν δεν κινητοποιηθούμε όλοι.

Σε αφήνω τώρα αγαπημένο μου ημερολόγιο. Πάω να κοιμηθώ. Θα ονειρευτώ ότι οι συμμαθητές μου έγιναν καλά.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ ΘΗΡΑΣ

Αγαπητό ημερολόγιο,

Επιτέλους μετά από τόσο καιρό σε πιάνω ξανά στα χέρια μου και ένα ρίγος συγκίνησης με έχει κατακλύσει. Έχει περάσει ένας χρόνος από τότε που διαγνώστηκε με καρκίνο και τώρα πλέον που όλα είναι καλά θα ήθελα να διηγηθώ πώς πέρασα όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

Θυμάμαι σαν σήμερα την ημέρα που μάθαμε ότι έχω καρκίνο και την μητέρα μου να κλαίει ασταμάτητα προσπαθώντας να με καθησυχάσει και να με ηρεμήσει. Ήμουν βαριά άρρωστη για πολύ καιρό και ένιωθα μόνη και δυστυχισμένη μέσα σε αυτό το ψυχρό κτήριο. Με κυριεύαν συνεχώς συναισθήματα φόβου, λύπης, αγανάκτησης και κούρασης, όμως δεν τα παράτησα ποτέ και πάντα προσπαθούσα. Μια από αυτές τις μέρες που ήμουν στο νοσοκομείο γνώρισα τη φίλη μου τη Δάφνη. Πέρασαμε πολύ ωραία μαζί... παίζαμε, χορεύαμε, λέγαμε ιστορίες και πάντα χαμογελούσαμε και ελπίζαμε να πηγαίναμε κάπου μακριά από αυτό το μέρος, κάπου που δεν θα υπήρχαν παιδικές ασθένειες και τα παιδιά δεν θα στεναχωριόντουσαν αλλά θα διασκεδάζαν συνέχεια.

Πέρασα πολύ δύσκολα αυτόν τον καιρό αλλά είμαι ευγνώμων για την οικογένειά μου που ήταν κοντά μου όλο αυτό το διάστημα, αλλά και για τον οργανισμό *Make a Wish* που με στήριξε σε όλη αυτή τη δύσκολη διαδικασία. Είμαι πολύ χαρούμενη που τώρα όλα είναι καλά και που μπορώ να κάνω ό,τι θέλω και να ζω τη ζωή μου. Εύχομαι κανένα παιδί να μην ζήσει ό,τι έζησα εγώ.

Από την Κέισι, μαθήτριά του Γ4 στο Γυμνάσιο Εμπορείου Θήρας

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

ΚΟΛΕΓΙΟ ΑΝΑΤΟΛΙΑ

Μια ευχή μοναδική

Μέσα σε χιλιάδες αστέρια

Ίκανοποιούνται χιλιάδες ευχές

Από αγνές και καλές ψυχές

Είδωλο μοναδικό

Υπόγεια αγάπη

Χαρίζει χαμόγελα στα παιδιά

Ήσυχα μπαίνει στην καρδιά

Μαμά, μπαμπά

Όλα τα παιδιά σας αγαπάνε

Να το ξέρετε καλά

Ακόμη και αν δεν μπορείτε να μου χαρίσετε τα πάντα

Δεν πρέπει να το ξεχνάτε

Ιδιαίτερη αγάπη

Και τρυφερότητα ξεχωριστή

Ήλιος, ηλιαχτίδες, βροχή, σύννεφα

Ας Κάνουμε Μια Ευχή Μαζί

Σε έναν κόσμο όπου οι αξίες κλυδωνίζονται και η ευτυχία μεταφράζεται σε υλικά αγαθά, εμείς οφείλουμε να υψώσουμε το ανάστημά μας.

Τι είναι, όμως, ευτυχία; Αφορά αποκλειστικά εμάς ή συμπεριλαμβάνει και τους άλλους; Είναι εφήμερη ή έχει διάρκεια; Έχει διαβαθμίσεις; Τελικά, πόσο ευτυχισμένοι είμαστε;

Αναμφισβήτητα, η κοινωνία μας ενθαρρύνει κάποια είδη ευτυχίας, όπως είναι για παράδειγμα η αγορά ενός σπιτιού ή η εμπειρία των πολυτελών διακοπών, παραγκωνίζοντας κάποια άλλα που θεωρεί υποδεέστερα, όπως είναι η συνεισφορά. Στη σημερινή εποχή έχει διαρραγεί ο κοινωνικός ιστός και επικρατεί ο ατομικισμός. Κατά ένα μεγάλο ποσοστό, δε βλέπουμε τίποτε πέρα από την προσωπική μας ευδιαθεσία και αδιαφορούμε για τους άλλους.

Ωστόσο, μπορούμε να κάνουμε την υπέρβαση με πράξεις αυθυπέμβασης, δίνοντας νόημα στη ζωή μας και στη ζωή των άλλων. Το αίσθημα πληρότητας που επέρχεται μετά από μία πράξη αλληλεγγύης και εθελοντισμού είναι απaráμυλλο και σίγουρα συντελεί στην ευτυχία. Και δεν αναφέρομαι μόνο στην προσωπική.

Αν η ευτυχία ενέχει ελπίδα, δύναμη και αλτρουισμό, τότε είναι πραγματική. Δεν είναι ευτελής, είναι γενναιόδωρη. Δεν είναι φθηνή, είναι ακριβή. Δεν περιορίζεται, απλώνεται.

Και εμπνέει.

Ας ξεδιπλώσουμε το μεγαλείο της ψυχής μας κι ας μοιραστούμε την ευτυχία. Να μεταδώσουμε τη δύναμή μας και να δώσουμε ζωή στα όνειρα των παιδιών. Των παιδιών αυτών που δεν παύουν να ελπίζουν και που μάχονται καθημερινά να ζήσουν σε έναν ομορφότερο κόσμο.

Ο κόσμος των παιδιών είναι γεμάτος από μονοπάτια που θέλουν να διαβούν και αστέρια που θέλουν να αγγίσουν.

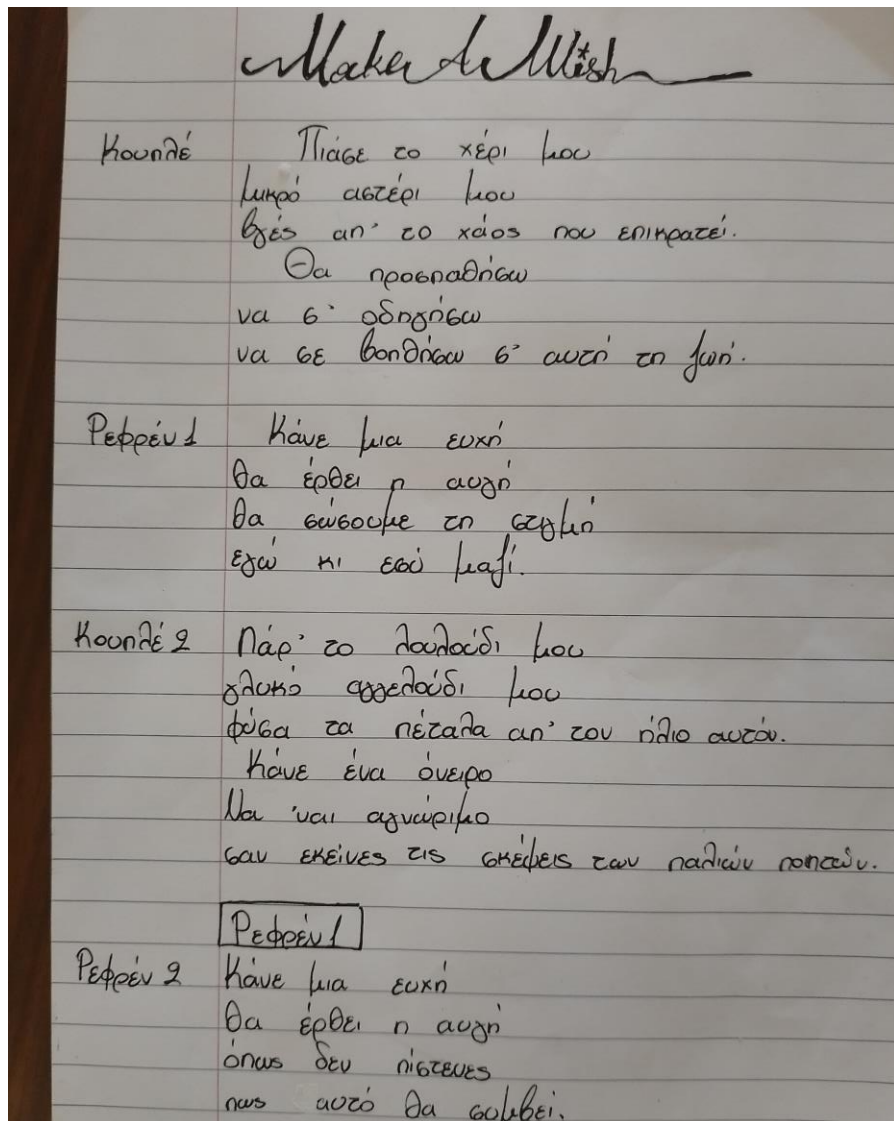
Ας γίνουμε συνοδοιπόροι τους σε αυτό τους το ταξίδι.

Ας κάνουμε μια ευχή μαζί.

Γυμνάσιο Γενικής Αγωγής

ΠΑΝΑΡΕΤΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

3ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

σε αγαπάνε πολύ
 κάνε μια ευχή
 οποιαδήποτε ευχή
 θα ικανοποιηθεί

η αγάπη μένει
 ποτέ δεν πεθαίνει
 η αγάπη κι αν πονά
 ποτέ δε σταματά

η αγάπη συγχωρεί
 γιατί μακροθυμεί
 η αγάπη μπορεί
 γι' αυτό αγαθοποιεί

η αγάπη είναι ποδήλατο
 στο ταξίδι της ζωής
 η αγάπη είναι αστέρι
 στον ουρανό της ψυχής

χωρίς τον δρόμο της αγάπης
 δεν προχωράμε
 χωρίς τον ήλιο της αγάπης
 δε συγχωράμε*

*ρεφρέν